

Nedělní liturgie

12. 5. 2019 - 4. neděle velikonoční – C

Neděle dobrého pastýře

VSTUPNÍ MODLITBA

Všemohoucí, věčný Bože, tvůj Syn, Dobrý Pastýř tvého lidu, předešel nás do tvé slávy; posiluj jeho slabé stádce, aby došlo za svým vítězným Pastýřem do nebeské radosti. Neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého ...

1. ČTENÍ

Vyprávění Skutků pokračuje od vzniku církve a prvních kroků k šíření evangelia za hranice Izraele. Svatý Pavel a apoštol Barnabáš se na první apoštolské cestě (od jižního pobřeží zhruba do středu dnešního Turecka) vyrovnávají s nepřijetím zvěsti evangelia mezi Židy. Otázka hlásání pohanům byla pro Pavla zásadní. Dnes čteme o události, která mu pomůže obrátit k nim pozornost.

Sk 13,14.43-52

Pavel a Barnabáš šli z Perge a dostali se do Antiochie v Pisídii. Tam šli v sobotu do synagogy a posadili se. Přišlo za nimi hodně židů a pohanů, kteří ctili Boha. Pavel a Barnabáš s nimi rozmlouvali a povzbuzovali je, aby zůstali věrni Boží milosti. Následující sobotu se sešlo takřka celé město, aby si poslechlo Boží slovo. Když však židé viděli takové množství, naplnilo je to žárlivostí, odporovali Pavlovi, když mluvil, a vedli rouhavé řeči. Tu Pavel i Barnabáš jim řekli otevřeně: „Vám nejprve se mělo hlásat Boží slovo. Ale proto, že ho od sebe odmítáte, a tak sami sebe odsuzujete ke ztrátě věčného života, obracíme se k pohanům. Neboť tak nám to nařídil Pán: `Určil jsem tě za světlo pohanům, abys byl spásou až na konec země.`“, Když to uslyšeli pohané, radovali se a velebili slovo Páně. A přijali víru všichni, kdo byli určeni k věčnému životu. Tak se slovo Páně šířilo po celé té krajině. Židé však poštváli zbožné ženy z vyšších vrstev a přední muže města, vyvolali proti Pavlovi a Barnabášovi pronásledování a vyhnali je ze svého území. Oni si (na svědectví proti nim) setřásli prach z nohou a odešli do Ikónia. Učedníci však byli plní radosti a Ducha svatého.

ŽALM ŽI 100,2.3.5

Žalm reflektuje skutečnost hlásání radostné zvěsti pohanům. Je to výzva k jáсотu nad Božím dílem nejen pro Izrael, ale pro všechny národy.

Jsme jeho lid a stádce jeho pastvy.

Plesejte Hospodinu, všechny země, služte Hospodinu s radostí, vstupte před něho s jáсотem!

Uznejte, že Hospodin je Bůh: on nás učinil, a my mu náležíme, jsme jeho lid a stádce jeho pastvy.

Neboť Hospodin je dobrý, jeho milosrdenství je věčné, po všechna pokolení trvá jeho věrnost.

2. ČTENÍ

Vyprávění Apokalypsy nejdříve představilo nebe (4. kapitola), následně se objeví vítězný Beránek, jenž spustil řetězec posledních událostí, které vedou k vítězství věrných a pádu mocností Zla. V šesté kapitole vyjedou mocní jezdci, kteří mají za úkol začít proces se Zlem. Ale to je přerušeno andělem, který nejprve volá věrné k Bohu. Tak se Barnabáš se na první apoštolské cestě (od jižního pobřeží zhruba do středu dnešního Turecka) vyrovnávají s nepřijetím zvěsti evangelia mezi Židy. Otázka hlásání pohanům byla pro Pavla zásadní. Dnes čteme o události, která mu pomůže obrátit k nim pozornost.

Zj 7,9.14b-17

Já, Jan, viděl jsem veliký zástup, který by nikdo nespočítal, ze všech národů, kmenů, plemen a jazyků; stáli před trůnem a před Beránkem, oděni bílým rouchem, s palmami v rukou. A jeden ze starců mi řekl: „To jsou ti, kdo přicházejí z velikého soužení; roucho si do běla vyprali v Beránkově krvi. Proto jsou před Božím trůnem a ve dne v noci mu slouží v jeho chrámě. A ten, který sedí na trůně, se k nim (sníží) a bude s nimi bydlet. Už nikdy nebudou mít hlad ani žízeň, nebude už do nich pražit slunce ani jakýkoli jiný žár, protože Beránek, který je uprostřed před trůnem, bude je pást a vodit k pramenům živé vody. Bůh sám jim setře každou slzu z očí.“

ZPĚV PŘED EVANGELIEM

Aleluja. Já jsem dobrý pastýř, praví Pán, znám svoje ovce a moje ovce znají mne. Aleluja.

EVANGELIUM

Já dávám svým ovčím věčný život.

Jan 10,27-30

Ježíš řekl: „Moje ovce slyší můj hlas; já je znám a ony jdou za mnou. Já jim dávám věčný život. Nezahynou navěky a nikdo mi je nevyrvé z rukou. Můj otec, který mi je dal, je větší než všichni a z Otcových rukou je nemůže vyrvat nikdo. Já a Otec jedno jsme.“

K ZAMYŠLENÍ

Je radostí slyšet, že Bohu na nás záleží. Dnešní evangelium jde však mnohem dál. Vztah člověka a Boha je postaven na „slyšení“, tedy každý, kdo zaslechne Boží volání a reaguje, zakusí nesmírný dar, jakým je život věčný. Ale nepřehlédněme popis vztahu Otce a Syna. Otec svěřuje „ovce“ Synu. Je to dar Otce Synu! Syn ovce zachraňuje a přivádí k Otci. Jsme tedy hříčkou Otce a Syna? Jestliže je vše postaveno na „slyšení“ resp. neslyšení, pak nejde o hříčku, ale výzvu k hlubokému vztahu. Pastýř není diktátor! Na skutečný vztah Bůh reaguje svým absolutním nasazením se pro člověka, jak říká druhé čtení. Stačí Bohu odpovědět a nechat se jím vést.

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TENTO TÝDEN

PONDĚLÍ 13.5.

Sk 11,1-18

Jan 10,1-10

Překonat hranice se podařilo. Petrův sen byl určující pro další šíření křesťanství, tedy i pro nás. Budu myslet na současného Petrova nástupce a vyprošovat mu odvahu k odvážným krokům.

ÚTERÝ 14.5. Svátek sv. Matěje, apoštola

Sk 1,15-17.20-26

Jan 15,9-17

Ne vy jste si vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás.

STŘEDA 15.5.

Sk 12,24; 13,5a

Jan 12,44-50

Ne soudit, ale zachránit, spasit. To je i dnes úkolem církve. Dokážu se nasadit pro druhé, zastat se, je-li to potřeba? I když sklidím kritiku od druhých? Přece i v tom bych měl být Kristu podobný...

ČTVRTEK 16.5.

Řím 8,31b-39

Mt 10,17-22

Ani smrt, ani život nebude nás moci odloučit od Boží lásky.

PÁTEK 17.5.

Sk 13,26-33

Jan 14,1-6

Slovo o té spáse bylo posláno i nám. Kéž jej dokážeme zasadit do souvislosti v dnešním světě tak, jako Pavel! V žádném případě jej nemůžu znevěrohodnit svým špatným svědectvím.

SOBOTA 18.5.

Sk 13,44-52

Jan 14,7-14

Kdo viděl mne, viděl Otce.

NEDĚLE 19.5.

5. neděle velikonoční

Sk 14,21b-27

Zj 21,1-5a

Jan 13,31-33a.34-35